

Viens misēklis

“Rokfelleru fonda” 2010.gadā veiktajai pandēmijas modelēšanai ir atdarījumi (kloni) citās valstīs. Piemēram, Vācijā pandēmijas modelēšana atspoguļojas Bundestāga dokumentā, kas sagatavots 2012.gadā un publicēts internetā 2013.g. sākumā (skat.: <https://dipbt.bundestag.de/dip21/btd/17/120/1712051.pdf> <https://dipbt.bundestag.de/dip21/btd/17/120/1712051.pdf>). Vāciešu tekstā ir viena prognoze, kas var izrādīties misēklis. Tekstā ir runa par vienkāršo cilvēku protestiem sakarā ar dzīves apstākļu straujo pazemināšanos pandēmijas laikā. Respektīvi, tauta protestēs pret pandēmijas drausmīgajām ekonomiskajām sekām. Taču protestu paredzēšana var izrādīties maldīga perspektīva. Līdz 2020.gada aprīlim nekādi protesti nav sastopami ne Ķīnā, ne Eiropā un ASV. Sastopami ir tikai pandēmijai specifiski noziegumi – masku zagšana, viltotu zāļu tirdzniecība u.tml. Faktiski sabiedrība ar entuziasmu izturas pret radikālajiem karantīnas pasākumiem, bet galvenais – ekonomikas sabrukumu, bezdarba palielināšanos. Individuālajā līmenī ir sastopama atsevišķu mediķu, speciālistu, politiķu kritika par panikas izraisīšanu, epidēmijas fetišizēšanu, zinātnes atziņu ignorēšanu utt. Misēklis radies tāpēc, ka vāciešu modelī nav precīzi saskatīta iedzīvotāju masu garīgā kvalitāte XXI gs. sākumā, kad iracionālisms jau ir sabiedriskās apziņas kodolā un apslāpē jebkuru racionālo pieeju. Nav ticams, ka turpmāk tomēr būs masu protesti. Nebūs politiskais spēks, kas centīsies vērsties pret nacionālo nodevību politiķu darbībā. Piemēram, tāds spēks nav Vācijā. Merķele, kura saistīta ar “kancleraktu”, prognozēja nāvi 70% no Vācijas iedzīvotājiem - 58 miljoniem! Vai vācieši (viņu partijas) Merķeli par to sodīja? Vai kāds valsts “galva” vēl ir tā izteicies par savu tautu, kuru glābt ir viņa pienākums? Kā Vācijā var būt tik bezjēdzīgs kanclers? Ko Bismarks par to teiktu? Merķeles kundze acīmredzot tik šausmīgi izteicās ne tikai “kanclerakta” kontekstā. Visdrīzāk galvenais bija viņas psihiskais stāvoklis. Ja eiropiešu valstu politiskās virskārtas psihiskais stāvoklis būtu normāls, tad Spēkam neizdotos uzkurināt pandēmijas specprojektu. Ar Spēkam pakļauto mediju paklausību vien nepietiktu. Taču ar Spēka aģentūras politiķu paklausību + mediju paklausību pilnīgi pietiek, lai veidotu “jaunu realitāti” un to apsveiktu eiropiešu masas ar pilsētu inteligenci priekšgalā.

Tagadnes elementi (14)

- Mūžam aktuālais Ļeņins: “Formāli pareizi, taču būtībā nīrgāšanās”.
- Latvijā 2017.gadā miruši 28 820 cilvēki.
- No portāla “lvportals.lv” 2019.gada 5.novembrī: ik gadus Latvijā gripu pārslimo 10%; 2018.g. grietas vīrusa dēļ mira 86 cilvēki (0% no iedzīvotāju kopskaita).
- No “tvnet” 2020.gada 17.aprīlī: “Vienlaikus 2020.gada pirmajos trijos mēnešos reģistrēti 7216 mirušie, kas ir par 6,8% jeb 523 mazāk nekā pagājušā gada attiecīgajā periodā. Tostarp martā reģistrēti 2408 mirušie, kas ir par 5,2% jeb 120 vairāk nekā pagājušā gada martā. Tādējādi šogad pirmajos trijos mēnešos reģistrēto mirušo skaits par 2892 pārsniedza dzimušo skaitu, tostarp martā reģistrēto mirušo skaits par 990 pārsniedza dzimušo skaitu.”
- 2020.gada 25.aprīlī medijos tika ziņots, ka slavenais vīruss “SARS-CoV-2” ir Latvijā kapā iedzinis 12 cilvēkus, kaut gan lielākā daļa varbūt nomira no citas slimības.
- Ķīna ārkārtējo stāvokli izsludināja 31.janvārī. 20.martā ārkārtējais stāvoklis bija izsludināts Itālijā, Austrijā, Ungārijā, Čehijā, Latvijā, Igaunijā, Bulgārijā, Spānijā, Rumānijā, Slovākijā, Serbijā, Portugālē, Kazahstanā, Livānā, Austrālijā, Haitī.

- Tramps februārī teica, ka ASV nebūs epidēmijas. Pēc tam Tramps teica, ka ASV mirs 150-240 tūkstoši. Drīz sekoja jauna Trampa prognoze par mirstību – 25-30 tūkstoši; 18.aprīlī Tramps saka, ka mirs 60-65 tūkstoši.
- Cilvēka temperatūra 37,3- 37,5 grādi nav nozīmīgs faktors “Covid-19” diagnosticēšanā.
- 2020.gada 28.III ASV divas juridiskās firmas iesūdzēja Ķīnu par informācijas slēpšanu, pieprasot kompensāciju 20 triljonus dolāru; firmas “Lucas-Copmton” un “Berman Law Group”.
- Pandēmijai mirstības aprēķināšanas modeļi ir kopš 1766.gada; matemātiskie modeļi epidemioloģijā no XX gs. 80.-90.gadiem; Kermaka-Makkendrika epidemioloģiskais matemātiskais modelis no 1927.gada.
- Prof. A.Kļosovs: slavenais vīruss ir viena 10 000 daļa no milimetra; koronavīrusiem ir atšifrēti vairāk kā 3000 genomi; ASV pirmais vīruss tika konstatēts Vašingtonas štatā; tas bija “Ķīnas vīruss”; Vīruss Ķīna ir pazīstams jau apm. 30 gadus, tas ir saistīts ar lidojošajām pelēm. ASV austrumu krastā konstatēto vīrusu izcelsme bija Rietumeiropas zemes – Itālija, Francija, Spānija.
- SPID 40 gadu laikā iznīcināja 32 miljonus.
- Itālijā 2020.gada 6 nedēļās t.s. sezonas gripas laikā 217 mirušo dienā.

Analītiskās nianse (2)

- Saules aktivitātes izmaiņas – epidēmiju, revolūciju, karu, nemieru laiks. 2020.gadā sākās kārtējais periods Saules aktivitātes jomā.
- Dabā stihiski katastrofiskas parādības sakrīt ar epidēmisko slimību progresēšanu. Infekciju slimību etioloģijai (mācībai par slimību cēloņiem) nākas ņemt vērā kosmisko ietekmi, šīs ietekmes mehānismu.
- No epidēmijām mēris ir radoši vispopulārākais. Sastopama mēra filosofija un poētika ar saviem sižetiem, tēliem, simboliem, conceptiem, vērtībām, domas pavērsieniem, kā arī rekursīviem psihosomātiskajiem sindroniem civilizācijas straujākas vibrācijas laikā, izvairoties tikties ar patiesi svarīgām metafiziskām nostādnēm.
- Iespējama pandēmijas metafizika.
- *Danse Macabre* – radās mēra laikā 1518.gadā Strasburgā; nāves deja/jocīga slimība – cilvēks dejo stundām, pat dienām ilgi, kamēr sabrūk bez dzīvības pazīmēm. Paracelzs apraksta, ka tā bija jau Erfurtē 1237.g. un Ahenā 1417.g. Vizuāli simboliskais noformējums: dejo nāve sievietes izskatā. Skat. Hansa Holbeina zīmējumus, E.Po, Bodlēra daiļradi.
- Metakognitīvie virzieni: zināšanas par zināšanām, domāšana par domāšanu, apziņa par apziņu.
- Dauninga-Krīgera efekts: cilvēki ar zemu kvalifikāciju pieņem kroplus lēmumus un paši nav spējīgi to saprast, taču tajā pašā laikā pārspīlē savu kompetenci.
- Pandēmija kļūs digitālais solis uz gaišāku nākotni. Cilvēku dzīves vide kļūs visu sfēru digitalizācija/ciparizācija ar ciparu kodiem, ciparu elektroniskajiem signāliem; tiks likvidēta tradicionālā masu izglītība, tās vietā būs distances izglītība. Īsta izglītība tās senajās un auglīgajās formās būs tikai izredzētajiem, par naudu. Sociuma masas tiks izglītotas digitalizēti virspusēji.
- Morāle funkcionē kā sociālās dzīves pamatnoteikumu kodekss. Morāle ir atvasinājums no latīņu valodas. Šo vārdu esot ieviesis Cicerons. Cilvēks, tiekoties ar dzīves izpausmēm,

savā domāšanā visu apstrādā ar noteiktiem algoritmiem, arī morāliem algoritmiem, kas radušies cilvēka garīgajā evolūcijā. Algoritms pats par sevi ir priekšraksts uzdevumu veikšanai.

- Eiropā jau labu laiku (no XIX gs. otrās puses) eksistē t.s. Vācijas jautājums. Pēc Vācijas apvienošanās 1871.g. eiropiešu ieskatā radās pārāk liela, bagāta, varena, kaujinieciska, strādīga valsts. Pēc II Pasaules kara NATO tika dibināta ar mērķi 1) nepieļaut krievus, 2) neatļaut mājās no Eiropas amerikāņu armiju, 3) pieskatīt vāciešus; (“kanclerlīgums” esot spēkā līdz 2099.gadam).
- Eiropa pati nav spējīga apvienoties; Eiropu apvienoja amerikāņi, lai būtu vieglāk eiropiešus pārvaldīt.
- Vāciešu mentalitātes radikālu transformāciju pēc zaudējuma II Pasaules karā veica paši vācieši, kļūstot par liberālāko un miermīlīgāko tautu uz Zemes. To apliecina migrantu iepludināšana Vācijā
- Nacisma tēvs nav Hitlers, vācieši. Nacisma tēvs ir anglis H.S.Čemberlens. Nacisma dzimtene ir Anglija. Nacisms ir inkluzīva koncepcija, sevī iekļaujot cilvēku fiziskās īpašības, morālo stabilitāti, sociālo principu spēku, cilvēcisko tipu klasifikāciju. Vai nacisms ir anomālija? Atbilde uz šo jautājumu ir svarīga. Vēl aktuāls ir jautājums “Vai nacisms var būt dzīves kvintesence?”.
- Kas ir slavenais ideāls – *american dream*? Tā ir masu kultūra, masu kultūras vērtības, masu apziņas prioritāte, ikdienišķās filosofijas kulta, karjeras, biznesa panākumi kā cilvēka vērtības galvenais kritērijs.

Jaunā līdera apoloģētika

- ❖ Svešvārdam “apoloģētika” ir slikta pieskaņa. Šo svešvārdu attiecina uz neobjektīvu slavināšanu. Apoloģēti ar savu apoloģētiku tiecas lišķīgi izpatikt, bet nevis objektīvi raksturot. Svešvārdu “apoloģētika” nākas lietot tāpēc, ka ne visai patīk tas, kas ir noticis un ko vēl negribas akceptēt kā objektīvu rezultātu. Varbūt noticis ir kaut kas labs. To redzēsim nākotnē. Taču pagaidām vēl negribas pret notikušo izturēties kā pret kaut ko vēsturiski pozitīvu.
- ❖ Un noticis ir, lūk, kas. Pandēmijas laikā uz cilvēces vēsturiskās skatuves mainās planetārais līderis, planetārais valdnieks. Pandēmija, koronavīruss (un tas nekas, ka šis vīruss pamatā ir veterinārijas problēma) noteikti ir simbols vēsturiskam procesam: līdzšinējā planētas līdera ASV vietā planētas līderis kļūst Ķīna. Zemes jaunais līderis ir Ķīna. Tā ir cita rase, tā ir cita kultūra, tā ir cita civilizācija. Un tas mums var ne visai patīkt. Nav pārliecības par eiropiešu iederību šajā svešajā organismā. Tāpēc ir svešvārds “apoloģētika”, attiecīgi semantiski apliecinot mūsu šaubas, neuzticību un pat bezcerību, fatālu bībelisko nolemtību.
- ❖ Ķīna ir kļuvusi tehnoloģiskais līderis, ekonomiskais līderis, kibernetikas līderis, digitalizācijas līderis. Kā raksta gudrs zinātnieks, Rietumos nabagiem ēdienu pienes brīvprātīgie, Ķīnā to dara roboti; Rietumos elektroniskās atļaujas metro pārbauda policisti, Ķīnā to dara droni. Epidēmija Ķīnā politiski konsolidēja tautu; epidēmija Rietumos izraisīja paniku politiskajā apziņā. Rietumos civilizētības kārta izrādījās plāna, un tā sedz tukšumu; Ķīnā civilizētības kārta ir ļoti izturīga, un tā sedz stabilu garīgumu.
- ❖ Rietumu civilizācijas pamatā ir mīts par esamību; ķīniešu civilizācijas pamatā ir mīts par likteni; esamību var apmānīt, viltot, melīgi interpretēt; likteni nevar apmānīt, viltot, melīgi interpretēt.

- ❖ Rietumos prece ir nauda – virtuāla izpausme, realitātes simulakrs, finansu burbuļu avots; Ķīnā prece ir prece – reāli izstrādājumi; Rietumi tirgo simulakrus, Ķīna tirgo preces.
- ❖ Rietumos kapitālisms ir biržās; Ķīnā ir reāls kapitālisms rūpnīcu cehos.
- ❖ Rietumos tagad valda buržuāziskās mulķības ģēniji; Ķīnā valda nacionālā elite.

No pandēmijas dienasgrāmatas (1)

- Pandēmijas unikālais informatīvais iesaiņojums ir ne tikai informācijas izmantošana noteiktā nolūkā, bet arī tieša vēršanās pret kognitīvo sfēru, ierobežojot un nepieļaujot zināšanu ieguves metodes (tas attiecas uz medijiem kā zināšanu ieguves metodi) un slēpjot pašas zināšanas. Pandēmijas organiska sastāvdaļa ir kognitīvā apspiestība.
- Ja attieksmē pret cilvēku atzīstam trīs variantus, tad pandēmija kultivē vissliktāko variantu. Varianti ir šādi: 1) cilvēku var pilnveidot, 2) cilvēku nevar pilnveidot, un cilvēks vienmēr paliks zvērs, 3) cilvēku nevar pilnveidot, bet viņā var un nākas pilnveidot zvēru. Pandēmija cilvēkā pilnveido zvēru (visplašākajā nozīmē, jo iracionālisma, vulgāra materiālisma, neizglītības, homoseksuālisma, genderisma, idiotijas pilnveidošana arī principā ir zvēra pilnveidošana).
- Līdzšinējās pasaules balsti bija humānisms, cilvēciskums, garīgums, racionalitāte, nacionāla valsts, starptautiskās tiesības, solidāras reaģēšanas institūti, tiekoties ar kopēju nelaيمي. Ja pandēmija ir radikāls pavērsiens paradigmas līmenī, tad jaunajā dominējošajā paradigmā būs citi balsti, kuri jau 50 gadus formējas ne tikai Rietumu civilizācijā.
- Vīrusi nelabvēlīgi funkcionēja arī agrāk. Tikai agrāk tos nereklamēja, jo nebija ekonomiskās un politiskās nepieciešamības. Tas, ka tik tikko minētās nepieciešamības dēļ nevairās izmantot, reklamēt vīrusu, liecina par šausmīgu deģenerāciju ekonomiskajā un politiskajā vidē. Liecina par šīs vides bezspēcību, sabrukumu, nespēju izstrādāt kaut ko konstruktīvu. Šī vide jau ir tik lielā mērā nevērtīga, amorāla, intelektuāli impotenta, ka izmanto tik antihumānu līdzekli – baiļu, panikas, histērijas stimulēšanu sociuma masās, lai tik odiozas atmosfēras laikā realizētu kaut ko sev izdevīgu.
- Pandēmijas analītikā diemžēl nav nācies tikties ar demogrāfiskās pārejas aspektu. Skaidrs, ka būtiska loma ir “baltās” rases norietam demogrāfiskās pārejas laikā un citu rasu morāli psiholoģiskajam satraukumam par savu likteni, jo lielā dzimstība arī ir sava veida nelaime. Ne mazāka nelaime, ka rases izmiršana. Lielā dzimstība nesola visiem relatīvi vienādi nodrošinātu eksistenci. Demogrāfiskā pāreja attiecas uz visu cilvēci; respektīvi, demogrāfiskās pārejas morāli psiholoģiskais klimats visai cilvēcei ir vienāds. Tāpēc arī ir iespējama šī vēsturiski unikālā situācija, kad ar pandēmijas specoperāciju tiek aptverta visa cilvēce, un visā cilvēcē specoperācijai atklāti pretojas tikai niecīga daļa.
- Kvalitatīva dezinformācija nav faktu izkropļošana, bet manipulācija ar uztveri – tās jūtīgumu, radošumu, racionālo potenciālu. Demogrāfiskā pāreja acīmredzot jau tik lielā mērā ir traumējusi cilvēces uztveri, ka bez lielām pūlēm cilvēcei izdevās iestāstīt par pandēmijas briesmām, kuru dēļ jāizolējas, jāpārtrauc strādāt (pelnīt maizi), jāļauj sevi “čipot”, jāpārtrauc ceļot, dziedāt, dancot, mācīties, kolektīvi lūgt Dievu. Pat panāca to, ka baznīcas slēdz paši mācītāji. Izraēlas rabīns esot teicis, ka cilvēku dzīvība ir dārgāka par Toru. Tas ir šausmīgs viedoklis. Tas atņem cilvēkam pašu galveno – ticību, ka ir iespējams uz kaut ko paļauties. Tāda viedokļa rezultātā cilvēkam vairs nav nekas, uz ko viņš varētu balstīties. Skaidrs, ka tādējādi tiek stimulēts cilvēka sabrukums. Ja cilvēkam nav nekāda atbalsta, glābiņa (Dievs ir glābiņš ne tikai ticīgajiem, bet tas ir transcendentāls glābiņš

visiem), tad viņš vairs nespēj pretoties ļaunajam. Cilvēkā zūd domāšana, veselā saprāta loģika.

- Tomēr zināmu demogrāfiskās pārejas aspektu var saskatīt pandēmijā. Tā tas ir tajā gadījumā, ja reāli nākas tikties ar bioetniskā un biorases vīrusa izmantošanu. Tādā gadījumā tiek ietekmēta demogrāfiskā pāreja noteiktā veidā: 1) iznīcina vecus cilvēkus, lai nebūtu jāmaksā pensijas; 2) iznīcina nēģerus, arābus, kuriem ir liela dzimstība.

Mākslas pīlāra nevajadzība postcivilizācijā

Jauna tipa civilizācijas veidošanās Rietumu civilizācijā tika satraucoši saskatīta jau pirms laba laika. No XX gs. 70.gadiem sākās tādas parādības un tendences, kurām nebija nekāda idejiskā sakara ar līdzšinējo Rietumu civilizāciju. Spilgtākais piemērs ir postmodernisms, kas skaidri un gaiši deklarē iepriekšējā kultūras mantojuma nevajadzību, jau pašā sākumā ieviesa un popularizēja pilnīgi unikālus garīgās darbības risinājumus, kuriem nebija nekā kopēja ar agrāko filosofiju, mākslu, estētiku, humanitārajām un sociālajām zināšanām.

Pandēmija negaidīti (sociuma masām un lielā mērā arī globālo sociālo procesu analītikai, bet nevis cilvēces dažādu nākotnes paradigmu scenāriju autoriem “pasaules valdnieku” uzdevumā) kļuva apliecinājums civilizācijas totālas transformācijas nenovēršamībai. Pandēmija apliecina, ka cilvēces milzīga daļa un ne tikai Rietumu zemju iedzīvotāji ir potenciāli gatava akceptēt pilnīgi jaunas kultūras formas, dzīvi jauna tipa civilizācijā, kurai faktiski neder jēdziens “civilizācija” un piemērotāks ir jaunvārds “postcivilizācija”.

Ar jēdzienu “civilizācija” apzīmē augstu sabiedrību, tās garīgās un materiālās attīstības augstu pakāpi, kā arī materiālās vērtības, sadzīves apstākļus, kas tapuši augstā sabiedrības garīgās un materiālās kultūras attīstības pakāpē. Savukārt jēdziens “civilizēt” apzīmē procesu, ļaudis izvedot no mežonības vai barbarisma. Tāpat apzīmē procesu, kad kādu tautu tuvina augstāk attīstītu tautu kultūras līmenim un tādējādi padara vairāk civilizētu. Tas, kas ir vērojams no XX gs.70. gadiem, neliecina par civilizēšanas procesu. Nekādā gadījumā neliecina par velmi sasniegt kultūras augstāku līmeni. Liecina vienīgi par civilizācijas degradāciju un deģenerāciju. Patiesībā civilizācijas vietā rodas ontoloģiski izteikta un idejiski nepārprotama postcivilizācija.

Postcivilizācijā nebūs vajadzīga māksla, kas vienmēr ir bijusi viens no galvenajiem civilizācijas pīlāriem. Precīzāk jāsaka: postcivilizācijai nebūs vajadzīga māksla tās klasiskajā ontoloģiskajā izpausmē, kad galvenā kategorija ir “skaistais”. Postcivilizācijā cilvēki (jeb “cilvēki 2.0”/“postcilvēki”) eksistēs bez skaistā kā vitāli svarīgas un dvēseliski smalkas enerģijas avotu. Rietumu civilizācijā māksla bija spējīga ne tikai garīgi bagātināt cilvēkus, bet arī bija spējīga saglabāt valsti, kā arī sagraut valsti, kā tas bija ar “sociālistiskā reālisma” mākslu Padomju Savienībā un “rases ideālam” atbilstošo mākslu nacistiskajā Vācijā. Postmodernisma uzvara Rietumu civilizācijā ir kļuvusi apķēzīšanas estētikas uzvara. Šo estētiku māca skolās, praktiski realizē mākslas akadēmijās un turpmākajā dzīvē, kad ir sastopamas tikai “akcijas”, “instalācijas”, “performances”, “hopeningi”. Postmodernisms izskauž valsts, sabiedrības, inteliģences atbildību par sociuma estētisko seju. Rietumu civilizācijas lepnums klasiskā māksla un tradicionālā estētika jau lielā mērā ir izmesta no jaunatnes izglītības programmām un estētiskās audzināšanas vispārējā izglītībā.

Pandēmijas laikā populāra ir atziņa, ka dzīve pēc pandēmijas būs citādāka nekā dzīve pirms pandēmijas. Tā ir taisnība. Pēc pandēmijas postcivilizācijas formāti nostiprināsies un iegūs jaunu elpu. Civilizācijas vietā turpinās progresēt postcivilizācija. Par to visskaudrāk liecina ne tikai

“baltās” rases, bet arī citu rasu destruktīvais garīgais līmenis. Tas ir tik melns līmenis, ka vairs nav atgriežams līdzšinējā izskatā. Un nav nekāda spēka, kas gribētu kaut ko saglābt. Arī paši cilvēki to nevar izdarīt, jo cilvēku lielākā daļa ir apmierināta ar savas sejas jauno krāsu. Pandēmijas satelītus histēriju, paniku, ekonomikas sabrukumu, mediju melus, politiķu nelietības, valdību absurdos lēmumus, veselo cilvēku izolāciju un pašizolāciju atbalsta tautu masas.

Konceptuālās pamattēzes

1. Cilvēka, kultūras, civilizācijas esamības pamatfaktors ir demogrāfiskais faktors – viss ir atkarīgs no iedzīvotāju skaita. Valsts ar 328,2 miljoniem iedzīvotājiem vai valsts ar 144,5 miljoniem iedzīvotājiem nevar spēkoties ar valsti, kuras iedzīvotāju skaits ir 1,5 miljardi un kuras strādīgo, saprātīgo nāciju pārvalda izcili konstruktīva un nacionāli patriotiska elite.
2. Pandēmijā/epidēmijā “Covid-19” visspecifiskākais, visbūtiskākais, arī savā ziņā visnegaidītākais ir cilvēku iracionālisms, bezprāts, veselā saprāta deficīts, neapdomīga atsacīšanās no elementārām cilvēka tiesībām; Prof. Dr. *Sucharit Bhakdi* šokējošā vāciešu atsacīšanās no demokrātijas, konstitucionālajām tiesībām un aklā pakļaušanās valdības nekompetentajai un kaitīgajai rīcībai pandēmijas laikā.
3. Pēc pandēmijas nesāksies jauna dzīve uz planētas, ko daudzi uzsver nākotnes prognozēs. Pēc pandēmijas cilvēku iracionālisms, bezprāts, veselā saprāta deficīts padziļināsies un iegūs vēl odiozāku raksturu. Vienīgi pēc pandēmijas cilvēku psihiskā nelīdzsvarotība var izraisīt dažādus ekscesus – brutālu nesavaldību, dažādas uzvedības un darbības galējības, sabiedriskās kārtības traucēšanu, bruņotus uzbrukumus, nemierus, teroristiskus aktus. Tas viss ir iespējams tādēļ, ka pēc pandēmijas cilvēki nespēs normāli sakārtot savu saimniecisko darbību, būs milzīga ekonomiskā krīze, būs augsts bezdarba līmenis, ienākumu samazināšanās milzīgām iedzīvotāju masām. Ekscesus var izraisīt arī pretošanās jaunā tipa (totālas digitālas kontroles, vakcinācijas-čipizācijas) koncentrācijas nometnei, kurā ļaužu masas nonāca pandēmijas laikā. Ekscesu iemesls varēs būt arī attālinātās izglītības un attālinātā darba simulācija.
4. Dzīve uz planētas normalizēsies/stabilizēsies tikai pēc demogrāfiskās pārejas (1960-2050), kad vairs nedominēs ne augsta dzimstība, ne augsta mirstība un būs morāli psiholoģiski izkristalizējies tas cilvēciskais tips, kas būs piemērots dzīvei jaunajos demogrāfiskajos apstākļos, kad planētas iedzīvotāju skaits būs 10-12 miljardi.

Fatālais paradokss

2020.gadā pandēmijas mēnešos aktuāla ir vakcionēšanas-čipizācijas politika, ko musina “baltās” rases zemcilvēki un kas atkal graužoši galvenokārt skārs “balto” rasi – savējos! Visjaunāko laiku eiropēdu vēsturē ir fatāls paradokss; respektīvi, kaut kas tāds, kas ir pretrunā ar ko vispārpieņemtu, zināmu, neatbilst veselajam saprātam, ir neloģisks, taču reizē ir arī liktenīgs un nenovēršams (fatāls). Fatālais paradokss, visticamākais, ir pats galvenais spēks, kas “balto” cilvēku rasei nedeļa iespēju pretoties transcendentālajai kosmoloģiskajai enerģijai, kas ietekmē demogrāfisko pāreju (1960-2050). Turklāt šis spēks bija paredzēts citām rasēm, bet nevis “baltajai” rasei. Faktiski tā izveidojās, ka savējie izraka bedri savējiem. Kā labi zināms, demogrāfiskās pārejas laikā eiropēdi izmirst un noveco. Taču šim procesam varēja pretoties, izvēloties produktīvu stratēģiju attieksmē pret bērnu dzemdēšanu un šo stratēģiju realizējot dzīvē. Taču eiropēdi tās “elites” vadībā izvēlējās citu ceļu, kas principā ir atzīstams par dziļi paradoksālu ceļu. Šis ceļš funkcionē liktenīgi un nenovēršami. Runa ir par “pasaules valdnieku” (piem., D. Rokfelleru, Sorosu, Geitsu u.c.) rūpēm

par cilvēci, kas intensīvi sākās pēc II Pasaules kara un pirmo organizatorisko formu ieguva Romas kluba veidā. Romas klubu izveidoja 1968. gadā. Kluba uzdevums ir veikt planetāra mēroga analīzi, izvērtējot stāvokli ekonomikā, ekoloģijā, demogrāfijā. Galvenais analītiskais mērķis ir noteikt cilvēces nākotnes perspektīvas. Jau pašā sākumā dominēja velme panākt iedzīvotāju skaita samazināšanos uz planētas, ierobežojot dzimstību. 60.gados demogrāfiskā pāreja jau bija uzņēmusi straujus apgriezienus. Āfrikā u.c. bija konstatējams nenormāls dzimstības kāpums. Tika izstrādāti un realizēti dažādi projekti dzimstības mazināšanai. Taču “pasaules valdnieku” darbība kopumā izvērtās fatālā paradoksā, jo visa kņada ap nepieciešamību ierobežot planētas iedzīvotāju skaitu galvenokārt visefektīvāk (graujošāk!) atsaucās uz “baltajiem” cilvēkiem, kuru dzimstības līmenis strauji samazinājās. Bet tas vēl nav viss! Fatālajā paradoksā ietilpst ne tikai eiropēdiem nelabvēlīgā demogrāfiskā politika, bet ietilpst arī tādi pazīstami graujoši fenomeni kā postmodernisms, neoliberālisms, homoseksuālisma legalizācija, t.s. genderisms, kas arī graujoši atsaucas uz “baltās” rases dzimstību un morāli psiholoģisko stāvokli. Minētos graujošos fenomenus arī radīja, veicināja un finansēja “pasaules valdnieki”.